



Miłość Chrystusa przynagła nas

(2 Kor 5,14)

Drodzy Bracia w Kapłaństwie,
Czcigodne Siostry i Bracia zakonni,
Kochani Diecezjanie,
Umiłowani Chorzy i Opiekunowie Chorych,

1. W tym roku, nim przebrzmiało echo kolęd i czas rozważań narodzin Syna Bożego dla świata, w Kościele katolickim zakończył się Rok Życia Konsekrowanego. Drugiego lutego w katedrze drohiczyńskiej przedstawiciele wspólnot zakonnych męskich i żeńskich wraz z pasterzami, kapłanami i ludem wychwalali Boga miłosiernego śpiewem *Te Deum laudamus*. Dziękując we wszystkich parafiach Bogu za powołania zakonne, przekazaliśmy jednocześnie słowa pozdrowienia, uznania i szacunku wszystkim osobom oraz wspólnotom życia konsekrowanego i kontemplacyjnego, które posługiwały i posługują na terenie naszej diecezji. Wyrażamy im w ten sposób naszą wdzięczność za ich modlitwę, posługę i świadectwo życia szczególnie wśród słabych i chorych. Ogarniamy też myślą i dobrym sercem miejsca ich pochodzenia, a mianowicie ich domy rodzinne i parafie. Kochani Bracia i Siostry zakonne, chcemy Wam powiedzieć wprost – jesteście nam bardzo potrzebni.

2. Środa Popielcowa, która rozpoczyna Wielki Post, zawsze inspiruje nas do namysłu nad naszym losem i życiem ziemskim. Wraz z popiołem sypiącym się na nasze głowy padną nad nami z ust kapłana słowa: „Pamiętaj, że jesteś prochem i w proch się obrócisz” (por. Rdz 3,19), albo: „Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię” (Mk 1,15). W tym dniu usłyszymy głos proroka Joela: „«Nawracajcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz i lament». Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty!” (Jl 2,12-13). Słyszymy też słowa, Pawła

apostoła, że jest też czas upragniony i czas zbawienia (por. 2 Kor 6,2). W tym oto czasie Jezus Chrystus zwraca się do nas, jako swoich uczniów, mówiąc: „Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej bowiem nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 6,1). Wsłuchując się w słowa Chrystusa zawarte w Ewangelii Mateusza, otrzymujemy wiedzę o trzech uczynkach pobożnych: o modlitwie, jałmużnie i poście, które powinniśmy praktykować nie po to, by ludzie widzieli, lecz po to, aby służyły na chwałę Boga, dla dobra ludzi i naszego zbawienia. Modlitwa bowiem porządkuje i umacnia naszą więź z Panem Bogiem; jałmużna z kolei porządkuje i umacnia naszą więź z drugim człowiekiem; post natomiast porządkuje i umacnia nasze osobiste życie (por. Mt 6,1-6.16-18). Aby jednak owe uczynki pobożne były owocne, potrzebne jest czyste serce i moc ducha (por. Ps 51,12) oraz niezaniechanie żadnego z tych uczynków, bowiem dopiero razem wzięte prowadzą do jedności z Bogiem, z braćmi i z sobą samym.

3. Bracia i Siostry, każdy z nas ma rany, zarówno na ciele jak i na duszy. Niekiedy chcemy je ukryć jako swoją słabość, ale one pozostają z nami, dopóki nie uleczy je boski lekarz. Wspominając 1050. rocznicę Chrztu Polski, każdy chrześcijanin winien przyjąć do siebie słowa Jana apostoła: „Każdy, kto narodził się z Boga, nie grzeszy, gdyż trwa w nim nasienie Boże, taki nie może grzeszyć, bo się narodził z Boga” (1 J 3,9). Jednak „nasienie Boże” nie jest jeszcze owocem. Nasienie to, wrzucone w glebę naszego serca, powinno wydać owoc, którym będzie życie zgodne z wolą Boga. Chrzest, który przyjęliśmy, jest włączeniem nas do pracy w winnicy Pańskiej, nie na zasadzie umowy o pracę, lecz „umowy” o życie wieczne, które wysłużył nam Chrystus. Dlatego Paweł apostoł nalega, mówiąc: „W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem! On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą” (2 Kor 5,20-21).

4. „Nawróćcie się – woła prorok Joel – do Pana Boga waszego! On bowiem jest litościwy, miłosierny, nieskory do gniewu i bogaty w łaskę, a lituje się nad niedolą” (Jl 2,13). Takie słowa mają szczególną wymowę w Roku Miłosierdzia, miłosierdzia, które nie jest znakiem słabości, lecz przejawem wszechmocy Boga. Nawróceni i umocnieni Duchem Świętym, mamy krzewić tutaj, na ziemi, królestwo niebieskie. Zachęca do tego papież Franciszek: „Jest moim gorącym życzeniem, aby chrześcijanie przemyśleli podczas Jubileuszu uczynki miłosierdzia względem ciała i względem ducha... Odkryjmy na nowo uczynki miłosierdzia względem ciała: głodnych nakarmić, spragnionych napoić, nagich przyodziać, przybyszów w

dom przyjąć, więźniów pocieszać, chorych nawiedzać, umarłych grzebać. I nie zapominajmy o uczynkach miłosierdzia względem ducha: wąpiącym dobrze radzić, nieumiejętnych pouczać, grzeszących upominać, strapiionych pocieszać, krzywdy cierpliwie znosić, urazy chętnie darować, modlić się za żywych i umarłych” (*Misericordiae vultus*, 15).

5. Następnego dnia po Środzie Popielcowej, 11 lutego, będziemy przeżywali XXIV Światowy Dzień Chorego. Proszę wszystkich kapłanów, siostry i braci zakonnych oraz wszystkie osoby świeckie, abyście w duchu miłosierdzia byli pomocą i znakiem nadziei dla wszystkich chorych. Jest to bowiem dzień szczególnej troski i miłości miłosiernej. Pamiętajmy, że „miłość Chrystusa przynagła nas” (2 Kor 5,14) do tego, aby nasze serca zjednoczone z Chrystusem miłosiernym stawały się bramą miłosierdzia dla innych. W tym dniu biskup oraz księży posługujący w instytucjach diecezjalnych udadzą się do szpitali, domów opieki społecznej i więzienia z misją niesienia miłosierdzia Bożego.

6. Wielki Post jest przygotowaniem do Triduum Paschalnego: męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa – zmartwychwstania, które jest podstawą naszej wiary. W przygotowaniu tym winniśmy wspólnie budować kapitał zaufania Bogu. Słyszeliśmy dzisiaj, że szczęśliwy jest ten człowiek, który ufa Panu. Bowiem błogosławionymi są ci, którzy mimo ubóstwa, głodu, płaczu i morza wylanych łez, krzywd i pogardy doznanej od innych zaufali Panu i Jego Miłosierdziu. „Cieszcie się i radujcie – powiada do nich Chrystus – bo wielka jest wasza nagroda w niebie” (Łk 6,23). Bracia i Siostry, powyższe fakty wpisują się w tym roku, w nurt wydarzeń tworzących treść srebrnego jubileuszu powstania naszej diecezji, którego obchody w sposób szczególny będą przeżywane od 5 do 9 czerwca br. we wszystkich parafiach diecezji, zaś główna uroczystość będzie celebrowana 10 czerwca w Drohiczynie. Obchody te powinny pomóc nam w bliższym i głębszym duchowo przygotowaniu do Światowych Dni Młodzieży w Polsce.

7. W kontekście spraw bieżących oraz w perspektywie oczekujących nas wielkich wydarzeń duchowych w Polsce i naszej diecezji pragnę wyrazić wdzięczność wszystkim kapłanom, osobom zakonnym, katechetom, pracownikom kościelnym, wolontariuszom, wspólnotom religijnym, rodzicom, dzieciom i młodzieży za każde świadectwo miłosiernego życia chrześcijańskiego. Z racji zaś Dnia Chorego przekazuję podziękowania pracownikom służby zdrowia i opiekunom, którzy służą chorym, cierpiącym i umierającym. Powierzam wszystkich udręczonych oraz ich cierpienia, lęki i utrapienia wstawiennictwu Najświętszej Maryi Panny,

Matki Kościoła, patronki naszej diecezji. Do Niej kieruję moją prośbę, aby każdy z nas, tworzących wspólnotę diecezjalną, mógł, za Jej wstawiennictwem, zawsze ufać Jezusowi Miłosiernemu i być Jego wiarygodnym apostołem.

Na owocne przygotowanie do Świąt Zmartwychwstania Pańskiego udzielam wszystkim pasterskiego błogosławieństwa, w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.

+ *Tadeusz Pikus*

Biskup Drohiczyński

KURIA DIECEZJALNA

ul. Kościelna 10

17-312 DROHICZYN

Drohiczyn, 21 stycznia 2016 r.

L. /2016

ZARZĄDZENIE: Niniejszy *List pasterski na Wielki Post* w Roku Jubileuszowym 25-lecia Diecezji Drohiczyńskiej należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach naszej diecezji – w V niedzielę zwykłą, 7 lutego 2016 r.

Ks. dr Zbigniew Rostkowski

Wikariusz Generalny